

30. maj. 1841

FAKTA

Dato:

30. maj. 1841

Sidetæl:

Dagbog D, side 45-47

Dagbogens placering:

Den kgl. Kobberstiksamling, inv.nr.
KKS1974-35

Omtalte personer:

Heinrich Hermann Bothen

Georg Heinrich Busse

Heinrich Eddelien

Olivia Francisca Eddelien, f. Hjorth

Robert Wilhelm Ekman

Meyer

Meccelina Pocobelli

Carl Gustaf Qvarnström

Olof Johan Södermark

Johann Caspar Weidenmann

Johann Michael Wittmer

TRANSSKRPTION

30te Søndag.

Pindsedag (pasqua rosa) Jeg var først om Morgen en hos Meyer¹ og Sødermark² at siige Farvel seenere var jeg ogsaa hos Wittmer;³ fra alle disse Mennesker skilles jeg virkelig høist nødig, de høre blant dem, der er mig kjærere end mine Landsmænd. Det øvrige af Formiddagen har jeg tilbragt med at paque min Kasse med Tegningerne og Malerkassen; kun lidet •46• glædelige ere de Tanker der beskjæftige mig under saadant Arbeide; thi høist nødig forlader jeg det kjære Italien. Give Gud at mine mørke Ahnelser for Fremtiden ikke maae gaae i Opfyldelse – give han den gode Fader mig Kraft og Held til at virke heldigt, og lad mig da føle mig tilfredsere end jeg nu har Udsigt til. Saa gjerne ville jeg gjøre Rose og vor lille Athalia til lykkelige Mennesker, thi Villien er det sandelig ikke, der mangler mig. Om Eftermiddagen var jeg hos Botten⁴ seenere hos Weideman⁵ hos hvem jeg saa de Studier, som han har medbragt fra Algir, Constantine og andre Egne [overstreget: paa] af de franske Besiddelser i Afrika. Høist interessant maae Gjenstandene vist der være, hans Opfatning af Meget kan jeg imidlertid ikke rose, kun om enkelte Studier kan jeg med Sandhed siige at de godt behagede mig; thi det meste var efter min Meening alt for raat gjort. Hans Studier af Kameler ville jeg imidlertid nok ønske vare mine, og hans Tegninger var i det Heele langt bedre end hans malede Studier hvori der næsten i alle var en høist ubehagelig Farve. Hvad der dog behagede mig meget derved var den Maade hvorpaa det var gjort. Han havde nemlig først tegnet alle Contourerne bestemt op med en Penn og Tusk, derpaa undertusket alle Skygge-Partierne med en transparant Farve, hvori der kun siden var malet ubetydeligt, og Lysene vare raskt paasatte med tykke Farver. Det er en Maade der vist umaadeligt letter Arbeidet, og gjør at man kan gjøre meget i kort Tiid; og bliver man ikke færdig med sit Studie har man dog altid et godt Omrids, der for sig er meget værd naar man er heldig nok til ogsaa at faae Skyggerne paalagte. Meyer som jeg blant flere Bekjente traf hos Weidemann var stærkt indtaget i denne Maade, som jeg ogsaa har foresat mig at probeere, naar Gjenstanden er passende; til architectoniske Sager er det især at anbefale. Jeg ville seenere besøgt Busse;⁶ men traf ham ikke hjemme, jeg kom derimod til at besøge Eckmann⁷ der boer i samme Huus; han var ifærd med at male et Stykke af et catolsk Leegende; men Maleriet var for langt tilbage til at man kunne siige Noget derom for Farver synes han at have Sands. Om Aftenen besøgte Quarnström⁸ os, ogsaa han er en meget vakker Fyr, omenskjønt han vel egentlig •47• ikke hører til de morsomste, han hører til de Mennesker man maae omgaaes daglig med for ret at lære at kjende. En hemmelig Ergrelse har jeg i disse Dage igjen over Erdelins⁹ der virkelig viiser os saa liden Artighed som det vel er muligt, de ere idag reiste til Fiumicino, isteden for at det kunne have været smukkere vis Maddammen havde tilbuden Rose lidt Hjælp; Noget Rose

visselig havde gjort mod hende under lignende Omstændigheder. Jeg vil ikke tale om deres liden Takt for det høflige; thi mig synes det var ikke mere end Skyldighed om de havde inviteret os hen til dem før vor Afreise, da vi dog ved alle Leiligheder have viist dem saadanne smaae Opmærksomheder, Noget man ellers aldriig omtaler, da man ikke bør ansee det anderleedes end Noget den ene Familie skylder den anden, med hvem de vil synes at staae i en venskabelig Forbindelse. Hvor forskellige ere ikke de Følelser hvormed vi ville skilles fra disse vore Landsmænd end dem der beskjæle os mod vore skikkelige Værtsfolk, hvem Adskillelsen fra os smerter dybt: Signora Meccelina¹⁰ græder daglig naar hun tænker paa at hun aldriig mere skal see Athalia hendes Yndling fra Fødselen, ja, jeg kan næsten siige før.

¹ Antagelig den uidentificerede maler Meyer.

² Olof Johan Södermark.

³ Johann Michael Wittmer.

⁴ Heinrich Hermann Bothen.

⁵ Johann Caspar Weidenmann.

⁶ Georg Heinrich Busse.

⁷ Antagelig Robert Wilhelm Ekman.

⁸ Carl Gustaf Qvarnström.

⁹ Heinrich Eddelien og Olivia Francisca Eddelien, f. Hjorth.

¹⁰ Meccelina Pocobelli.

mai 1844.

[illegible][illegible][illegible]

